A S T E R I S M Y T H

Μουσική για τους αστερισμούς και τους μύθους

Music about constellations and myths

Παρτιτούρες, ποιήματα και στίχοι του Album "Asterismyth" που κυκλοφόρησε το 2024

Musical scores, poems and lyrics from the Album "Asterismyth", released in 2024

Όποτε ο Δίας ‘ρέγονταν μια συνουσία μύχια
Σαν μάγος όψη άλλαζε απ’ την κορφή ως τα νύχια
Γι’ αυτό και πήρε τη μορφή του Κύκνου στον Ευρώτα
Και με τη Λήδα ταίριαξε στη σάρκα και στα χνώτα

Απ’ την περίπτυξη αυτή γεννήθη η Ελένη
Των Έριδων η πι’ όμορφη σε όλη την οικουμένη
Κι οι Δίδυμοι οι Διόσκουροι λεβέντες δύο μέτρα
Που μάσαγαν τα σίδερα και στίβανε την πέτρα

Δημήτρης Μαργαρίτης

Whenever Zeus longed for a clandestine affair,
Like a magician, he’d transform from head to toe.
Thus, he took the form of a Cygnus in the Eurotas,
Uniting with Leda in flesh and breath.
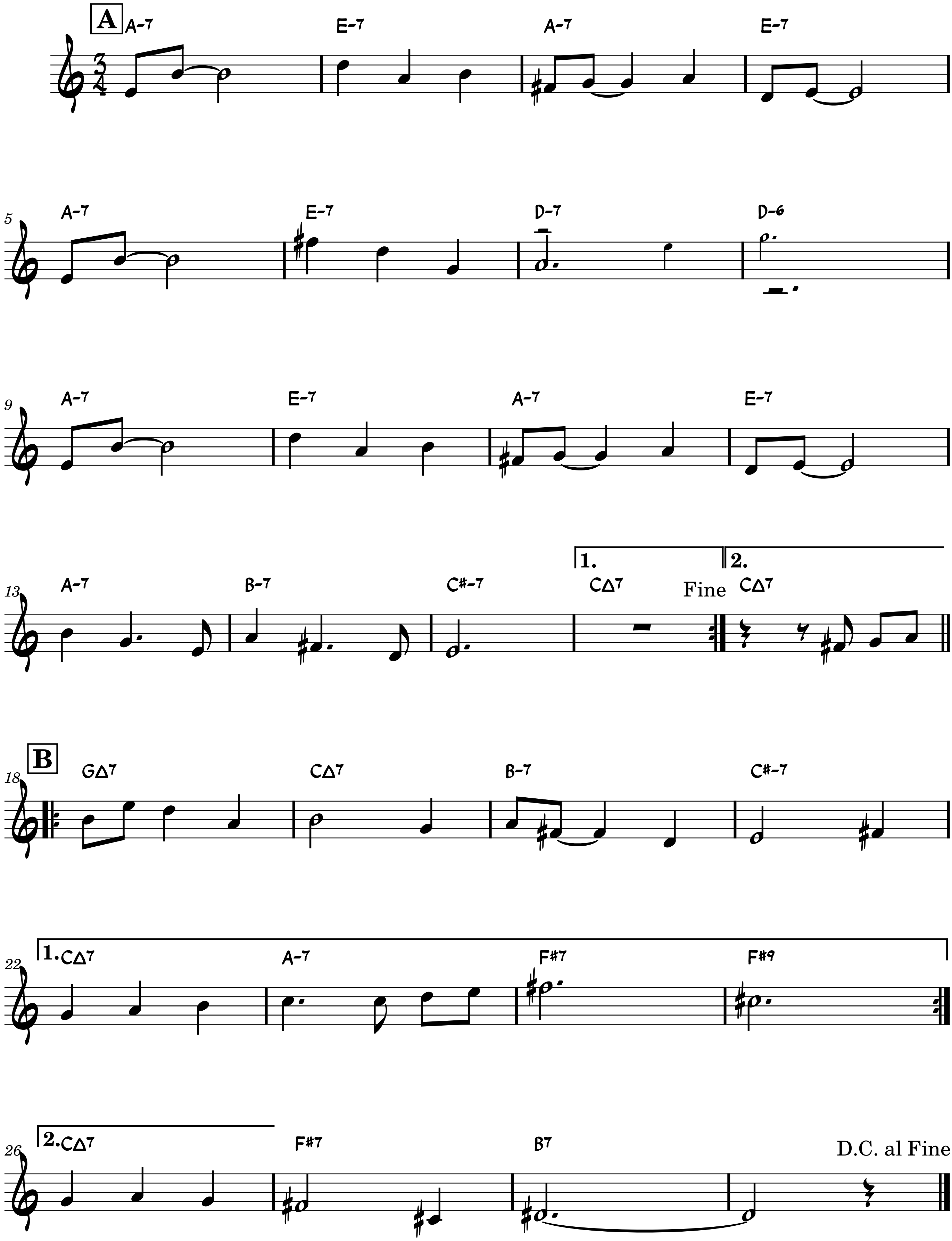
From this union, Helen of the Eris, the most beautiful
in the world was born
And the Gemini, the Dioscuri, two noble warriors,
Who could bend iron and crush stone with their might.

Dimitris Margaritis, translated by Karina Rubinstein

Cygnus (constellation)

Αστερισμός του Κύκνου
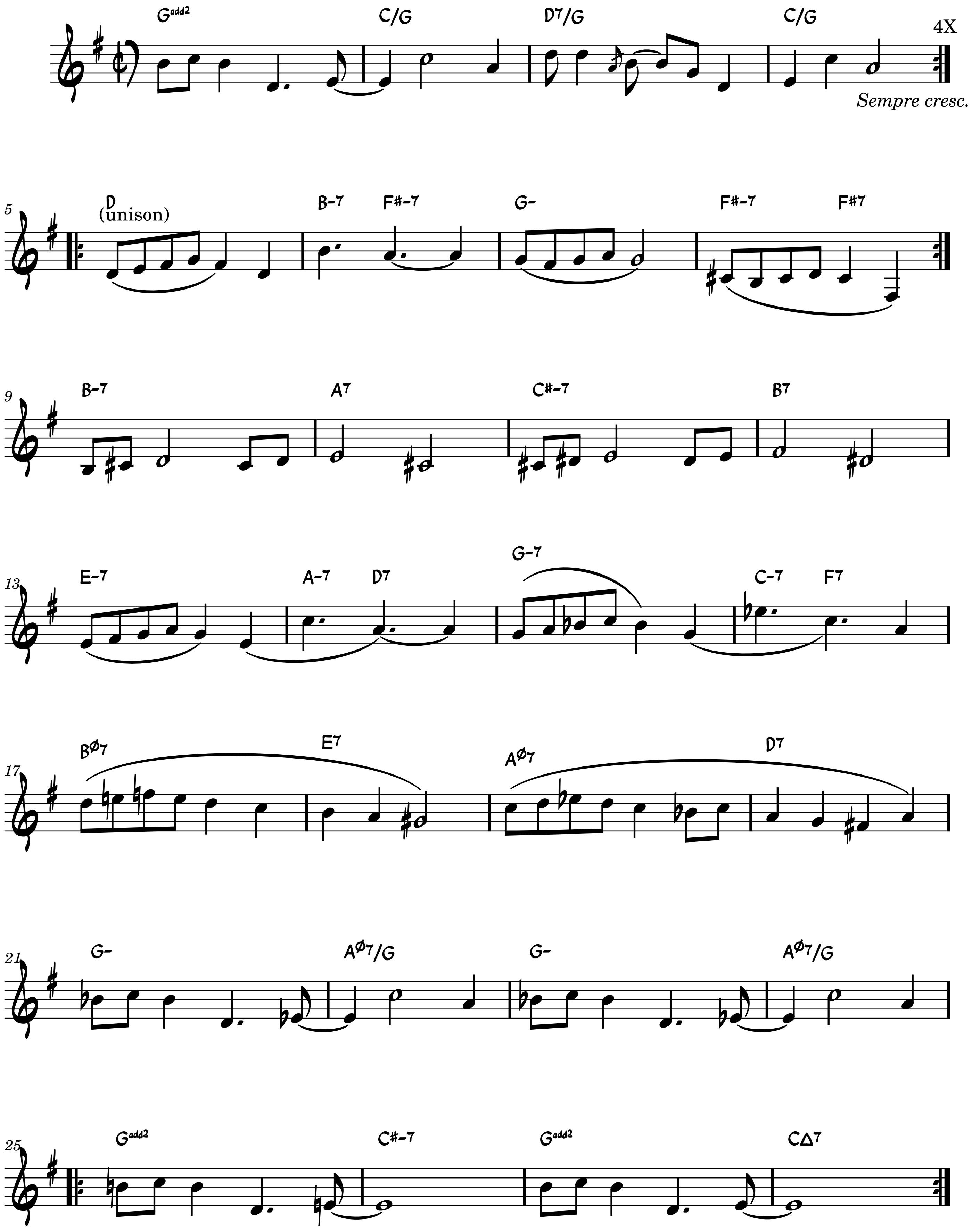
Stefanos Kozanis

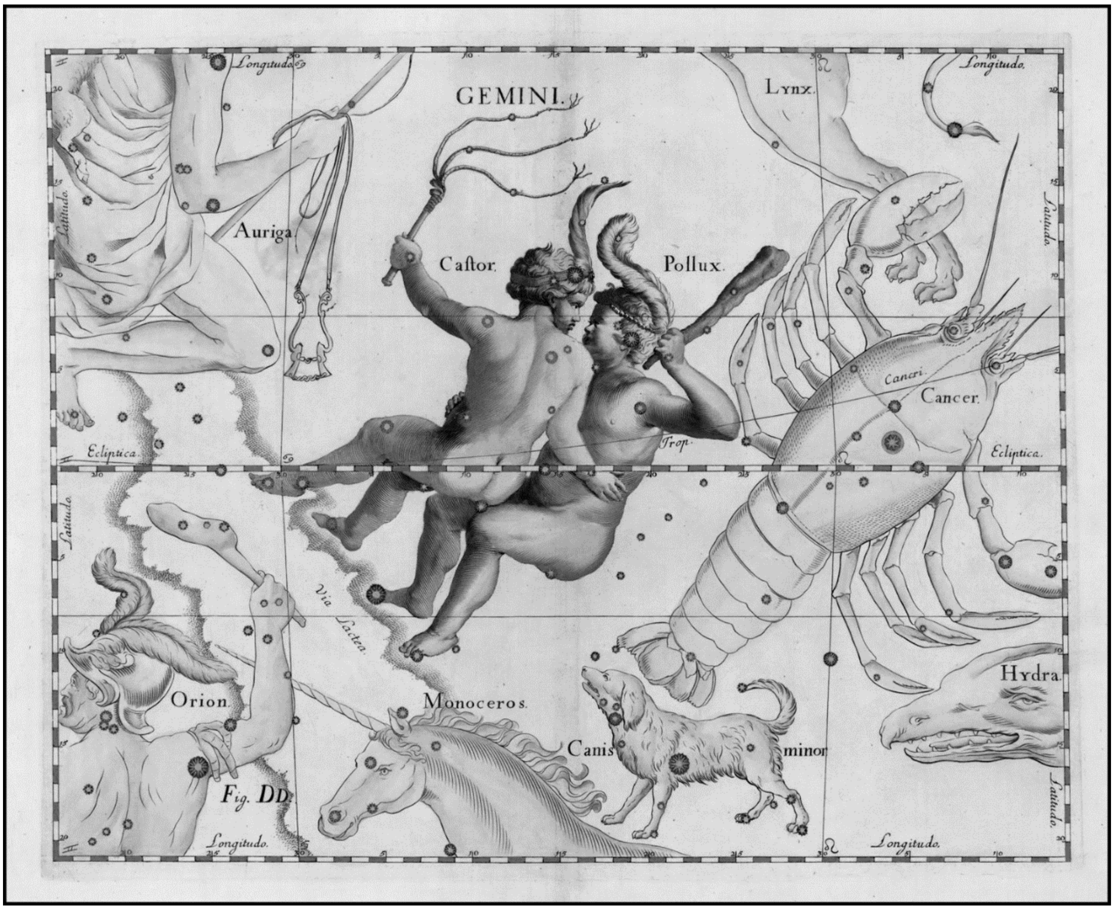

Gemini (constellation)

Αστερισμός των Διδύμων

Stefanos Kozanis

Δίδυμοι / Gemini · Johannes Hevelius (1611-1687)

Δώδεκα είν’ τα ζώδια, κι οι άθλοι δώδεκα ‘ναι
Που έκανε ο Ηρακλής χιλιάδες χρόνοι πάνε

Τον Λέοντα θανάτωσε τον τρόμο στη Νεμέα
Τις Στυμφαλίδες όρνιθες, την Ύδρα τη Λερναία
Ακόμα και στον Άδη τον απρόσιτο μετέβη
Της Περσεφόνης μίλησε που εκεί διαφεντεύει

Μετέφερε τον Κέρβερο στο φως της Γης εν τάχει
Την ώρα που η Παρθένος εβαστούσε ένα Στάχυ
Δώδεκα ειν’ τα ζώδια δώδεκα ειν’ κι οι άθλοι
Ολόλαμπροι αστερισμοί στον ουρανό οι Ηράκλειοι

Δώδεκα τ’ ωροσκόπιου κι οι νότες των οκτάβων
Το μουσικό αλφάβητο ουράνιων αστρολάβων

Δημήτρης Μαργαρίτης

Twelve are the zodiac signs, and twelve the labors
That Hercules performed thousands of years ago.

He slew the Lion, the terror of Nemea,
The Stymphalian birds, the Lernaean Hydra.
He even journeyed to the unreachable Underworld,
Speaking to Persephone, who rules there with might.

He swiftly brought Cerberus into the light of Earth
As Virgo held Spica in her hands.
Twelve are the zodiac signs, and twelve are the labors,
Radiant constellations in the sky, the Herculean heroes.
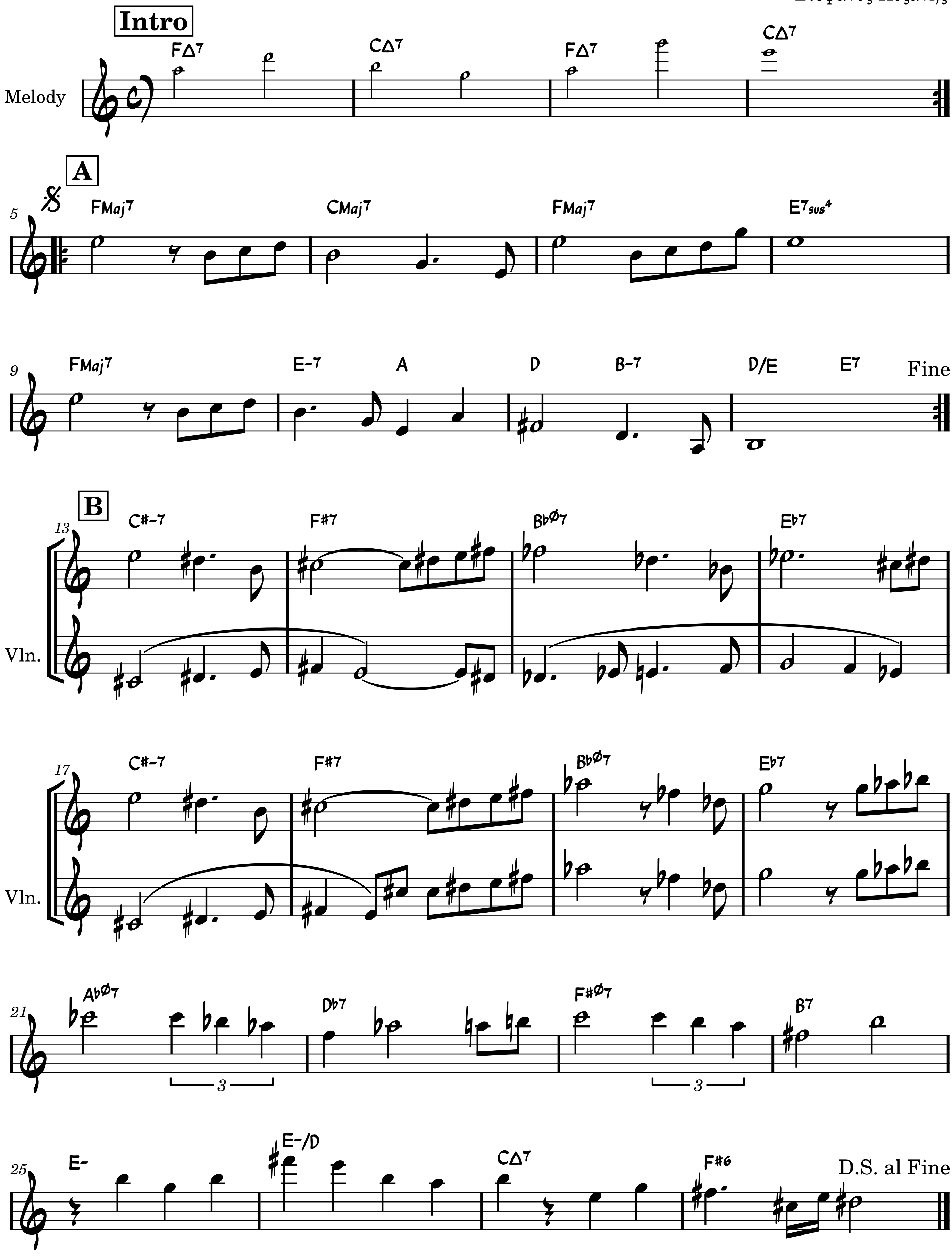
Twelve are the signs of the horoscope and the notes of octaves,
The musical alphabet of celestial astrolabes.

Dimitris Margaritis, translated by Karina Rubinstein

Centaurus Constellation

Αστερισμός του Κενταύρου
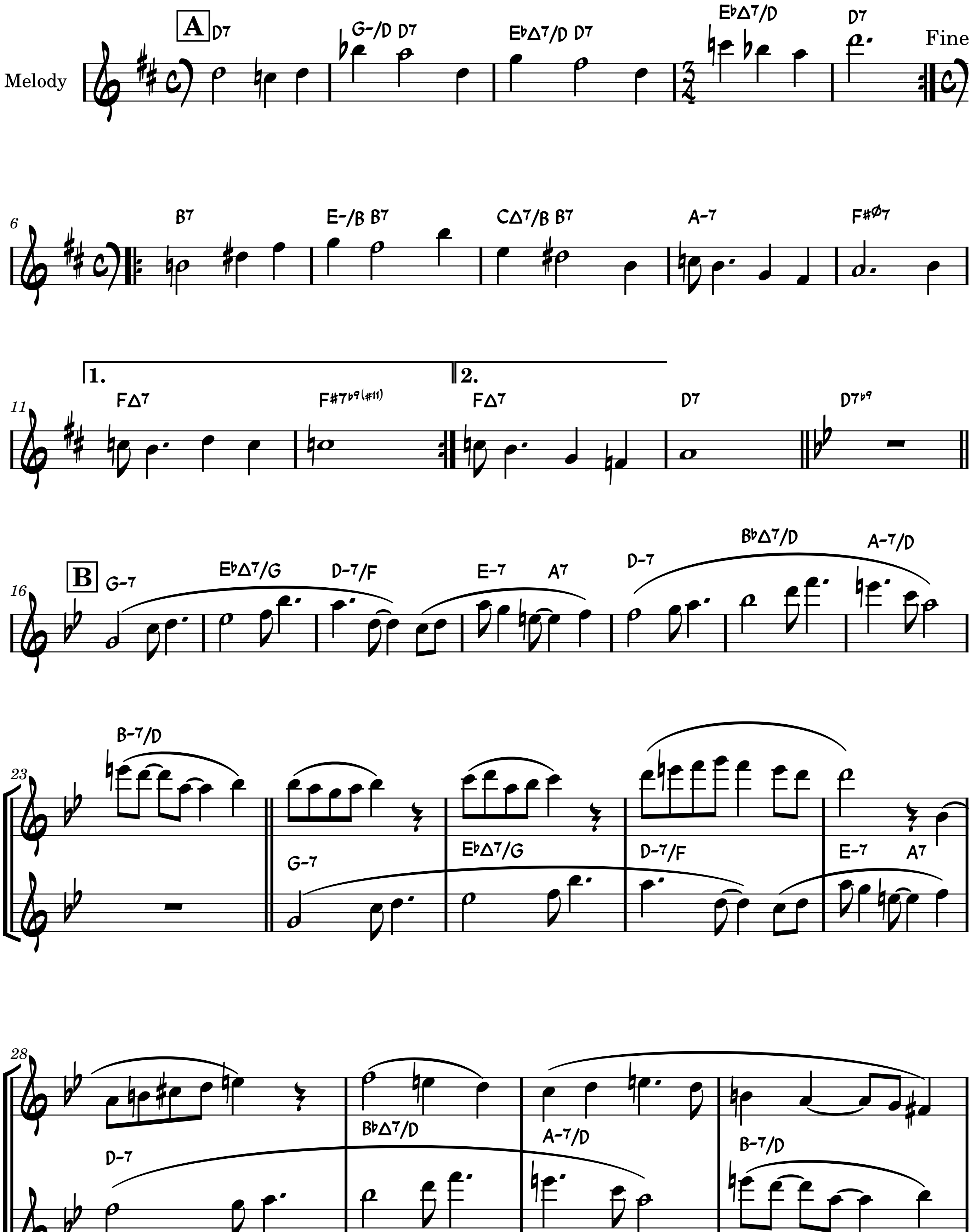
Στέφανος Κοζάνης
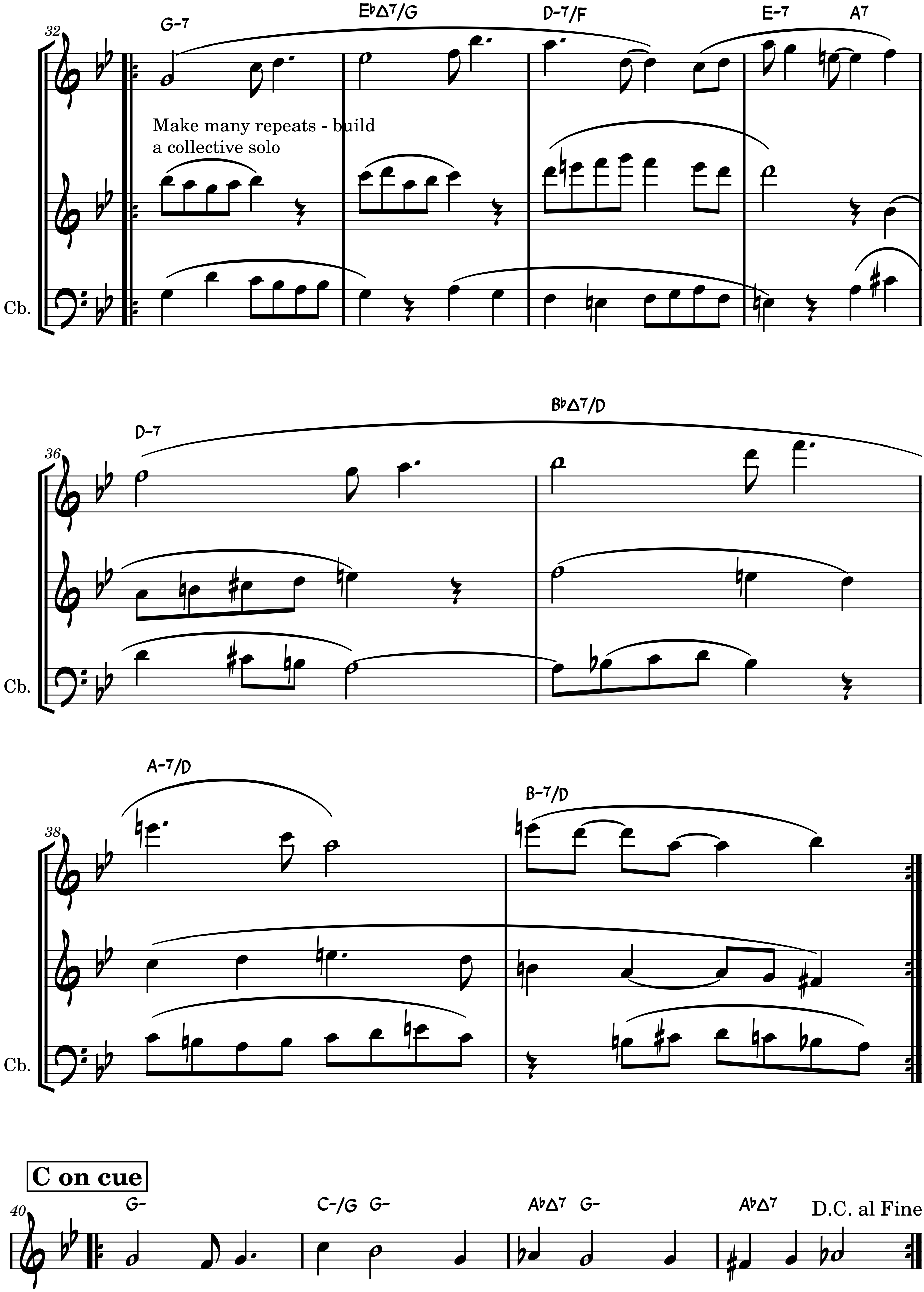

Hercules (constellation)

Αστερισμός του Ηρακλή

Stefanos Kozanis
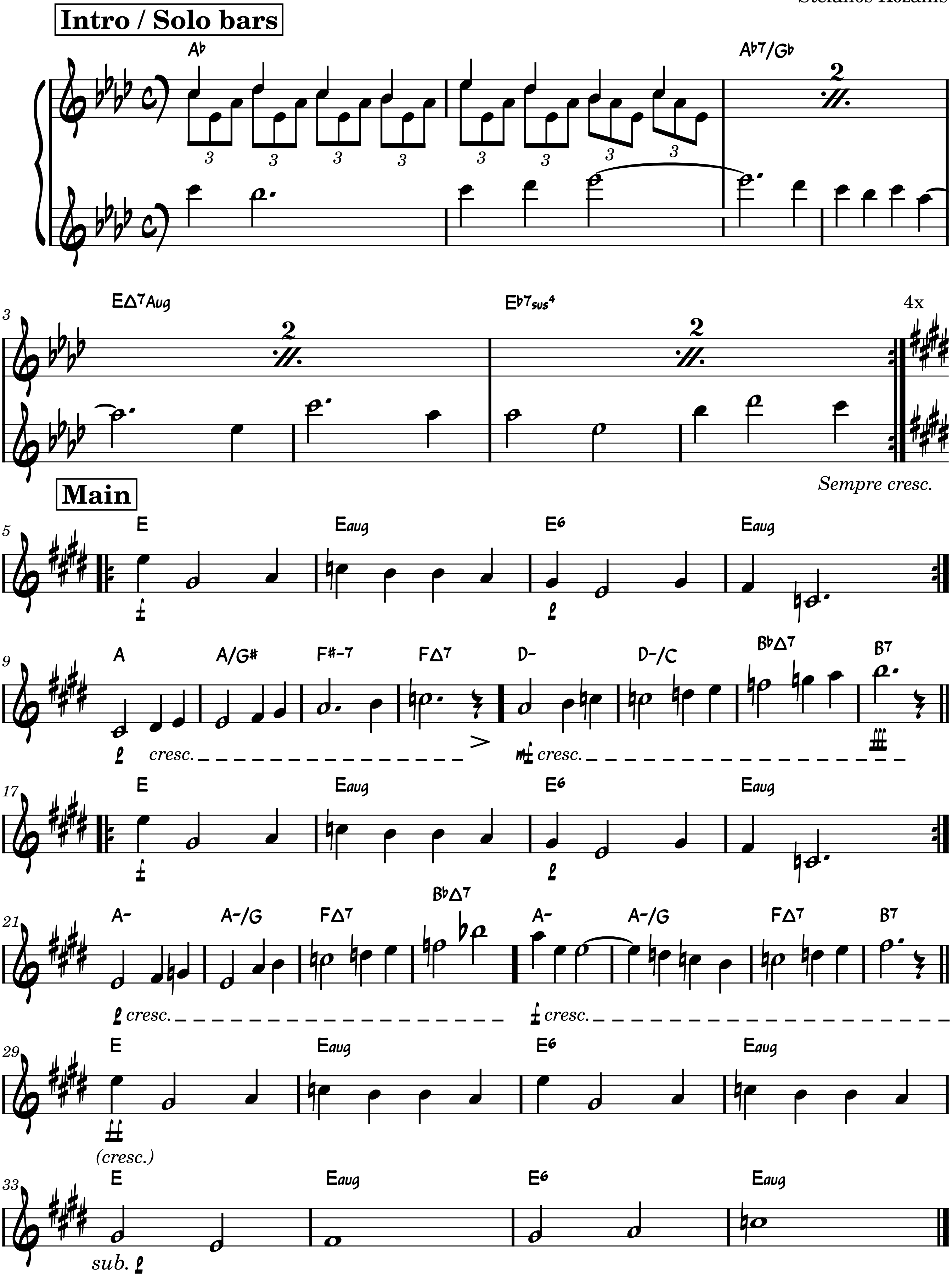

32
G-7
E♭Δ7/G
D-7/F
E-7
A7
Make many repeats - build a collective solo
Cb.
36
D-7
B♭Δ7/D
Cb.
38
A-7/D
B-7/D
Cb.
C on cue
40
G-
C-/G G-
A♭Δ7 G-
A♭Δ7
D.C. al Fine

Leo (constellation)

Αστερισμός του Λέοντα

Stefanos Kozanis
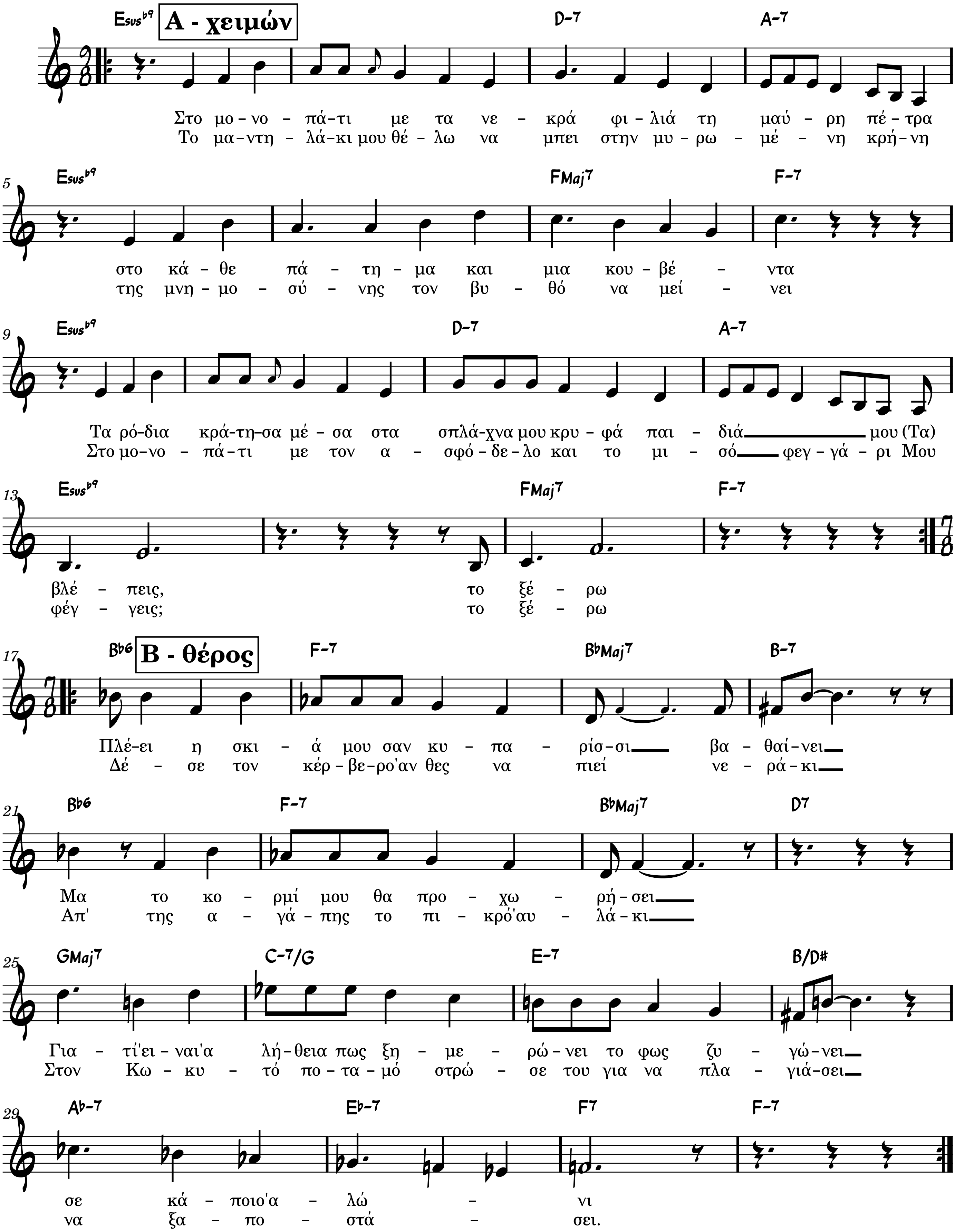

Virgo (constellation) - Persephone

Αστερισμός της Παρθένου - Περσεφόνη

Katerina Konstantinou

Stefanos Kozanis

Ο Ωρίωνας ο κυνηγός παιδί του Ποσειδώνα
Που αλαφροπάτιε στον αφρό δίχως να βρέχει γόνα
Είχε για σύντροφο καλό απ' τα κυνηγόσκυλά του
Τον Σείριο που σήκωνε τις πέρδικες του βάλτου

Δημήτρης Μαργαρίτης
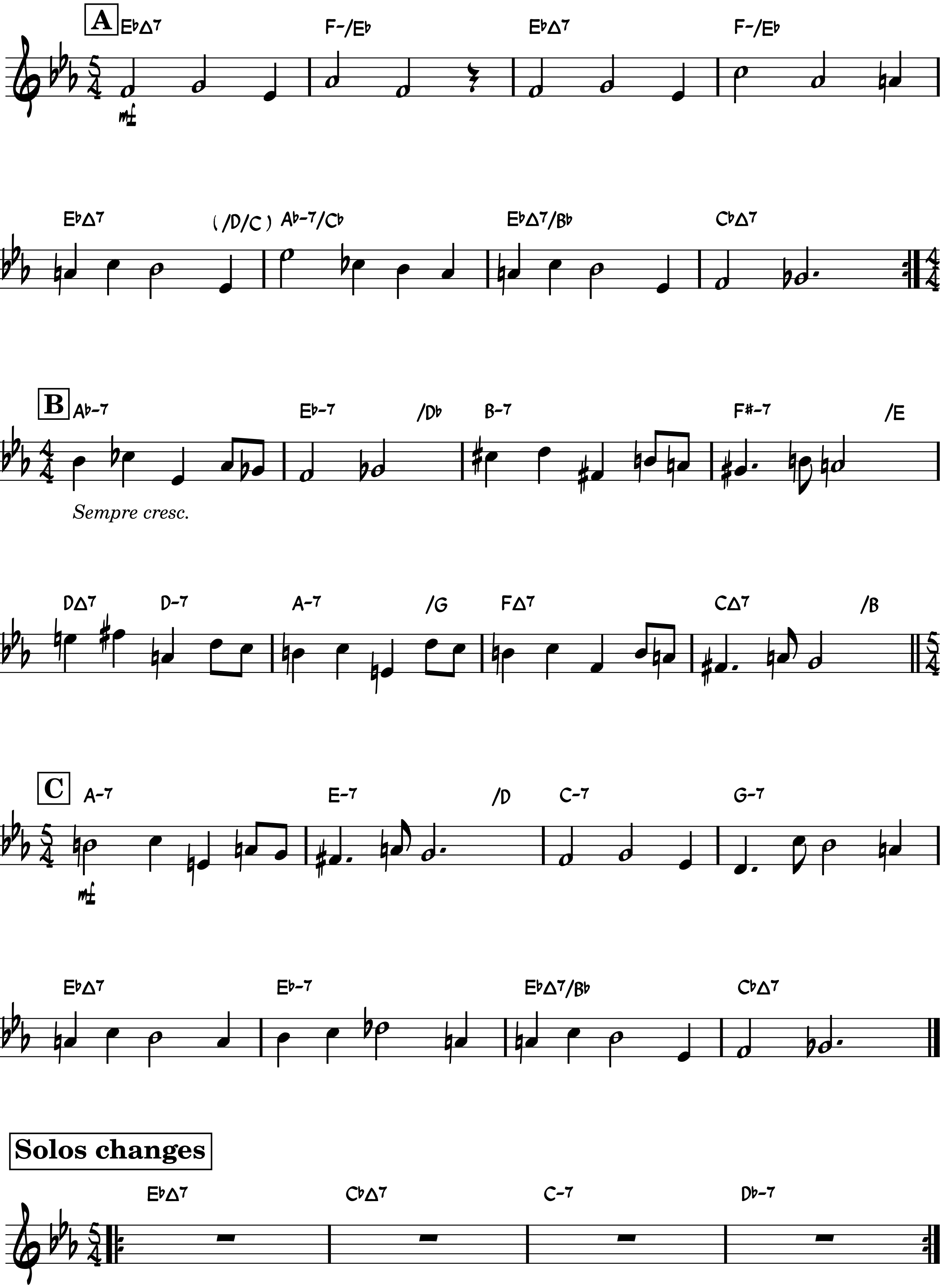
Orion the hunter, son of Poseidon,
Who tread lightly on the sea foam without wetting his knees,
Had a faithful companion among his hunting dogs,
Sirius, who flushed the partridges from the marsh.

Dimitris Margaritis, translated by Karina Rubinstein

Orion (constellation)

Αστερισμός του Ωρίωνα

Stefanos Kozanis

Περσέα τον ελέγανε τον ξακουστό ιππότη
Που ίππευε τον Πήγασο και τρέμανε οι τόποι
Κι είχε μαζί του πάντοτε μια κεφαλή κομμένη
Της Μέδουσας που όποιος τη δει μαρμαρωμένος μένει

Περνώντας μία ταχινιά απ’ την Αιθιοπία
Την Ανδρομέδα απάντηξε σε βράχου αιχμαλωσία
Ο βασιλιάς πατέρας της Κηφέας ξακουσμένος
Του Ποσειδώνα έταξε γιατ’ ήταν θυμωμένος

Η Κασσιόπη η μάνα της τον είχε εξοργίσει
Που ‘πε πως είν’ πιο όμορφη απ’ όλες μέσ’ στη χτίση

Δημήτρης Μαργαρίτης

Perseus was his name, the famed and valiant knight,
Who rode upon Pegasus, making the lands tremble with fright.
He always bore with him the severed head
Of Medusa, whose gaze turned all to stone, it was said.

One morning, passing through the realm of Ethiopia,
He found Andromeda, chained to a rock, in dire hysteria.
Her father, King Cepheus, a man of great renown,
Had promised her to Poseidon, to soothe his wrath and frown.
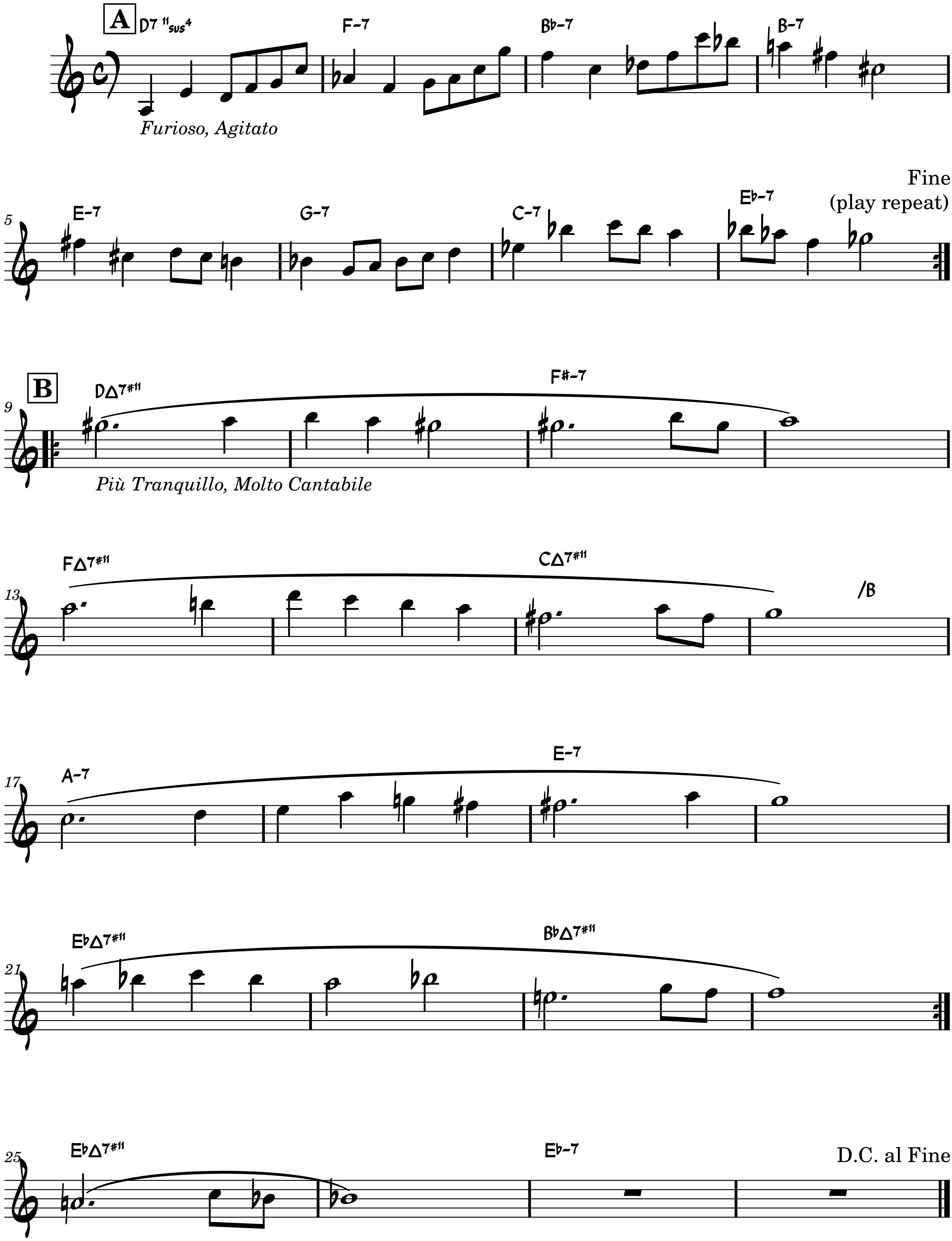
For Cassiopeia, her mother, had incurred the god’s disdain,
By boasting that her beauty surpassed all others in the domain.

Dimitris Margaritis, translated by Karina Rubinstein

Perseus (constellation)

Αστερισμός του Περσέα
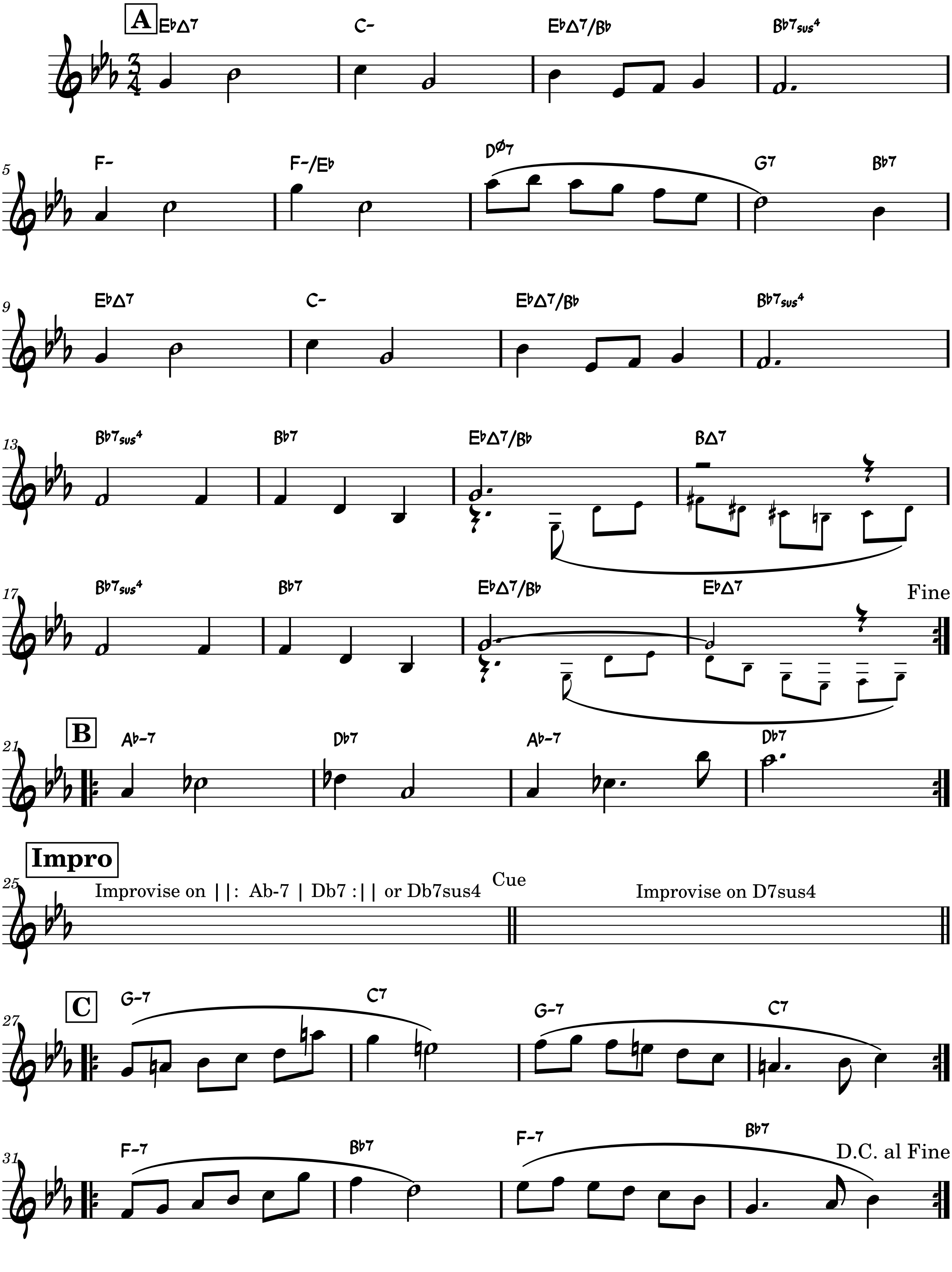
Stefanos Kozanis

Pegasus (constellation)

Αστερισμός του Πήγασου

Stefanos Kozanis
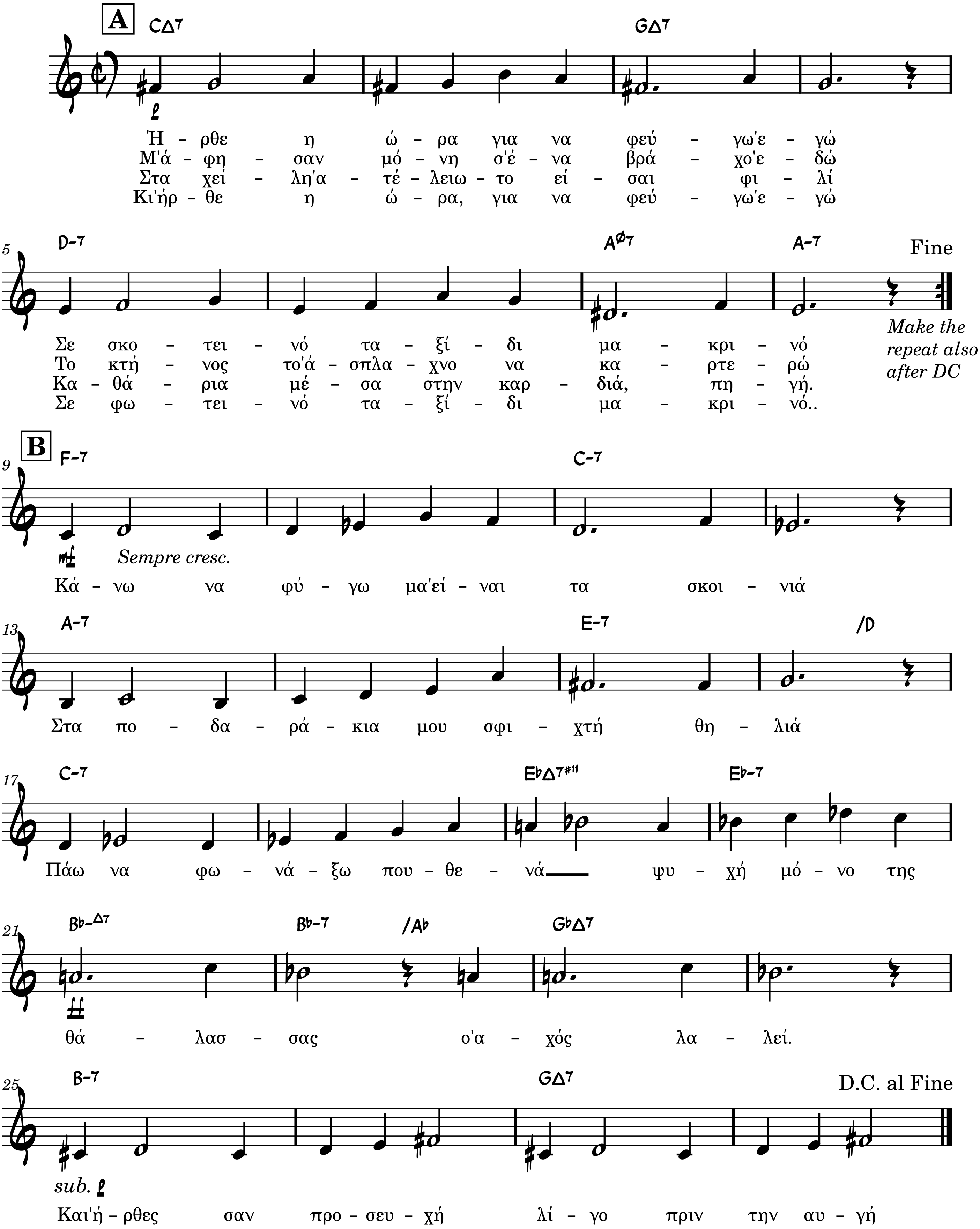

Andromeda (constellation)

Αστερισμός της Ανδρομέδας

Katerina Konstantinou

Stefanos Kozanis
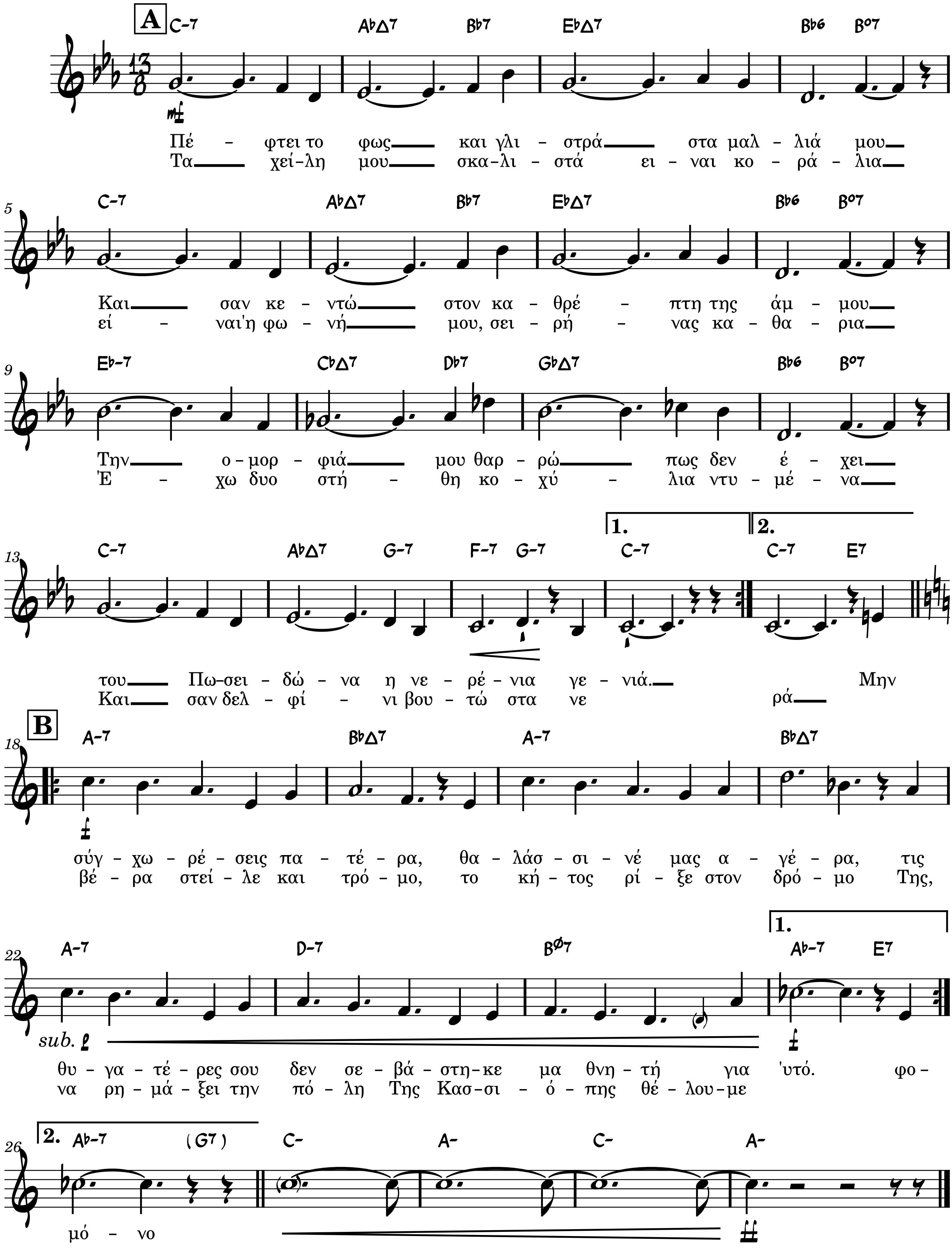

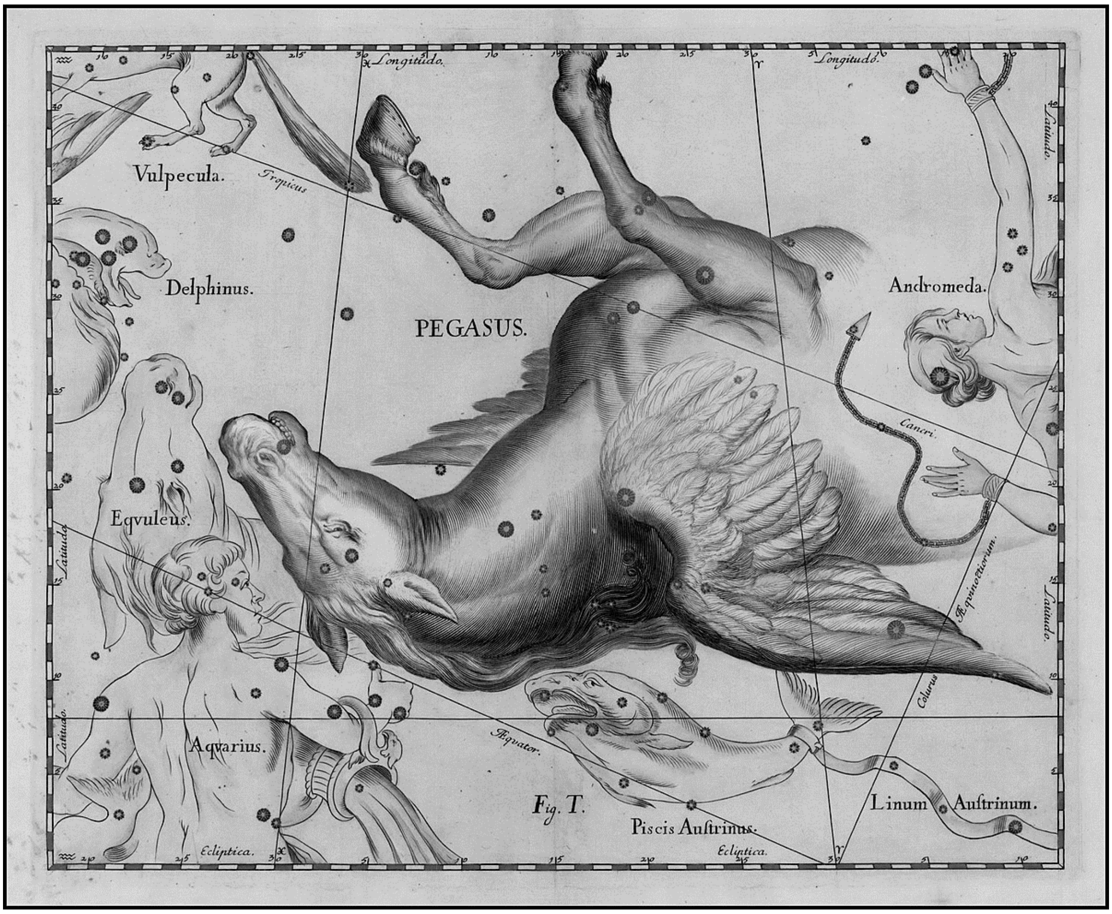
Cassiopeia (constellation)

Αστερισμός της Κασσιόπης

Katerina Konstantinou

Stefanos Kozanis
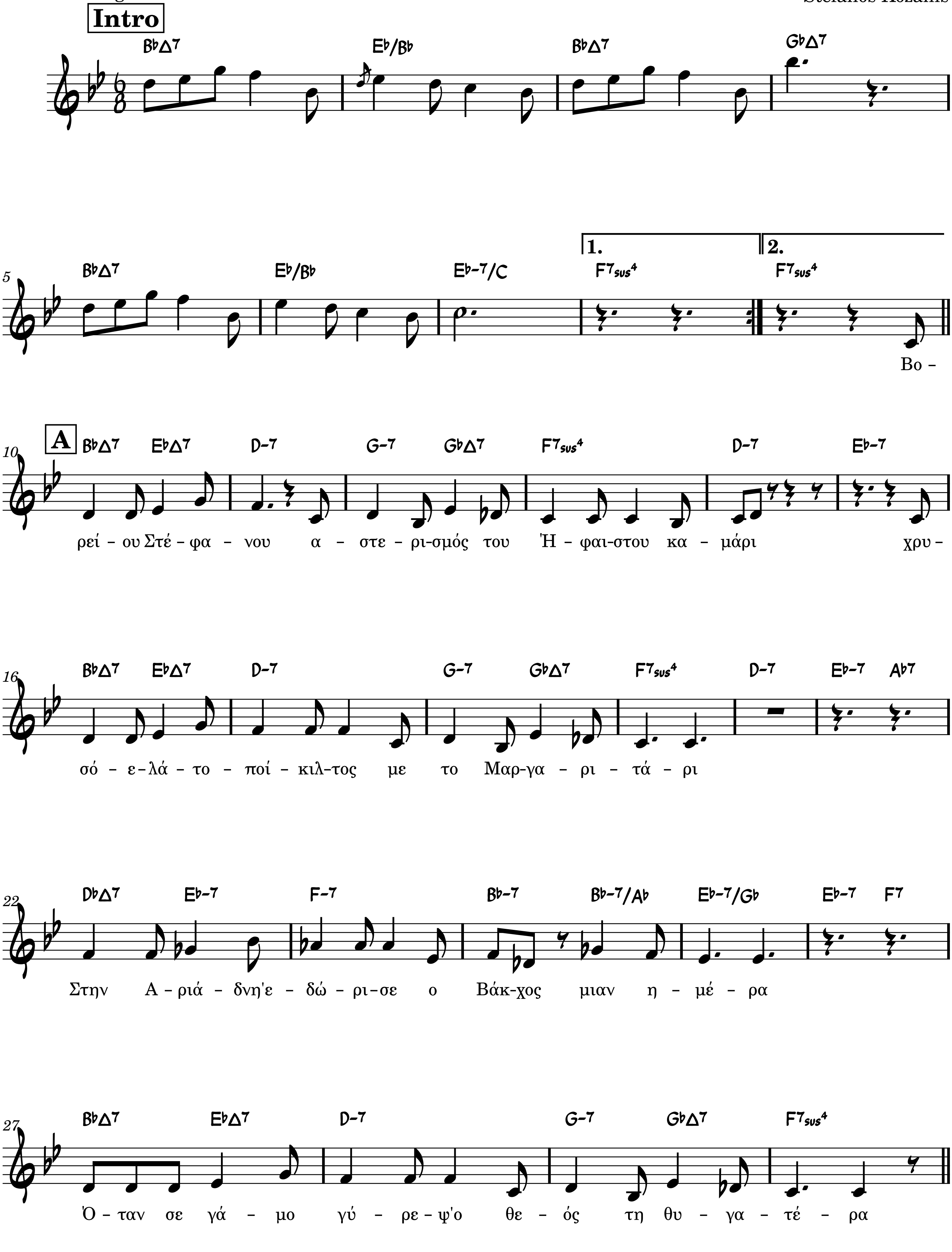

Πήγασος / Pegasus · Johannes Hevelius (1611-1687)

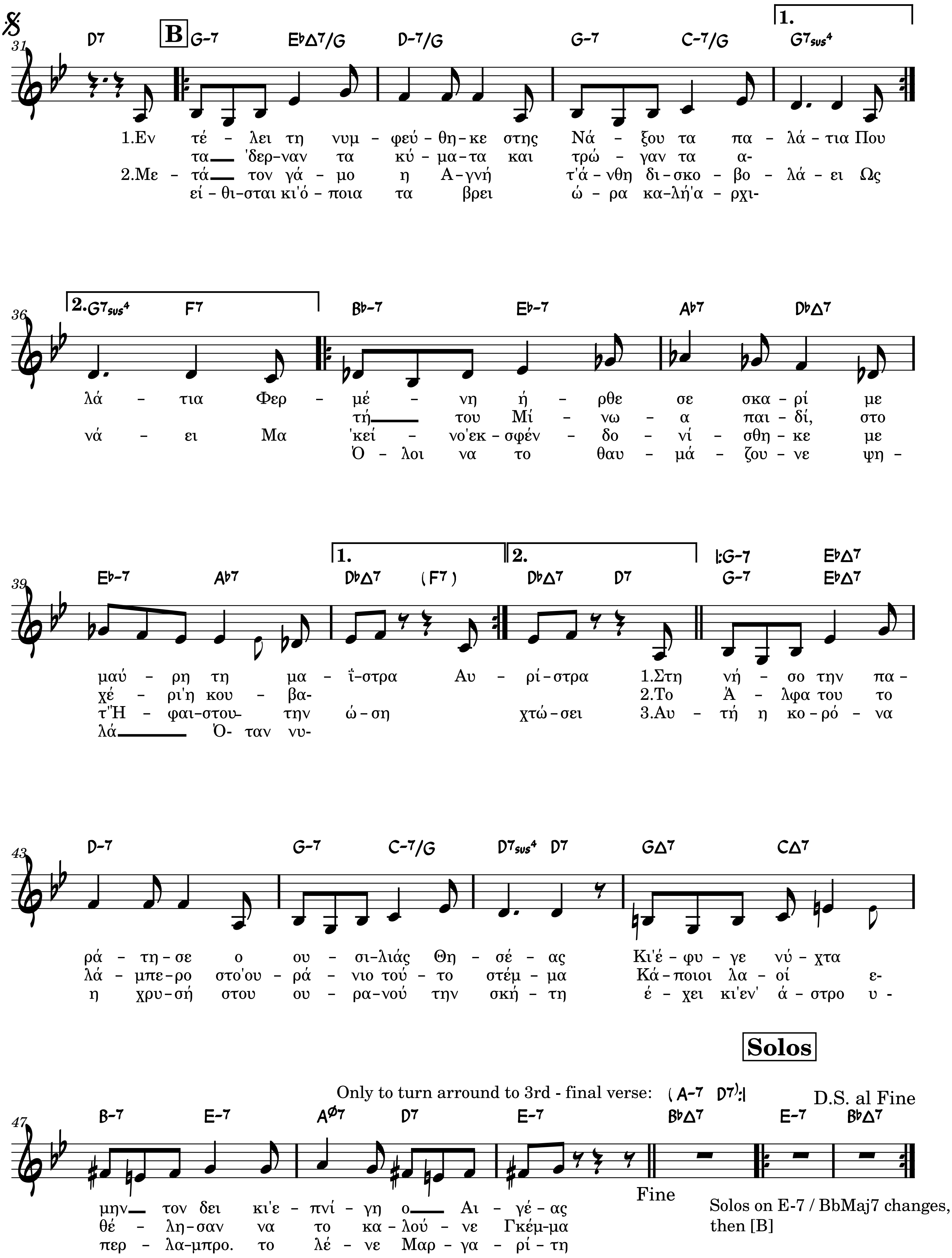
Corona Borealis

Στέφανος Βόρειος

Dimitris Margaritis

Stefanos Kozanis
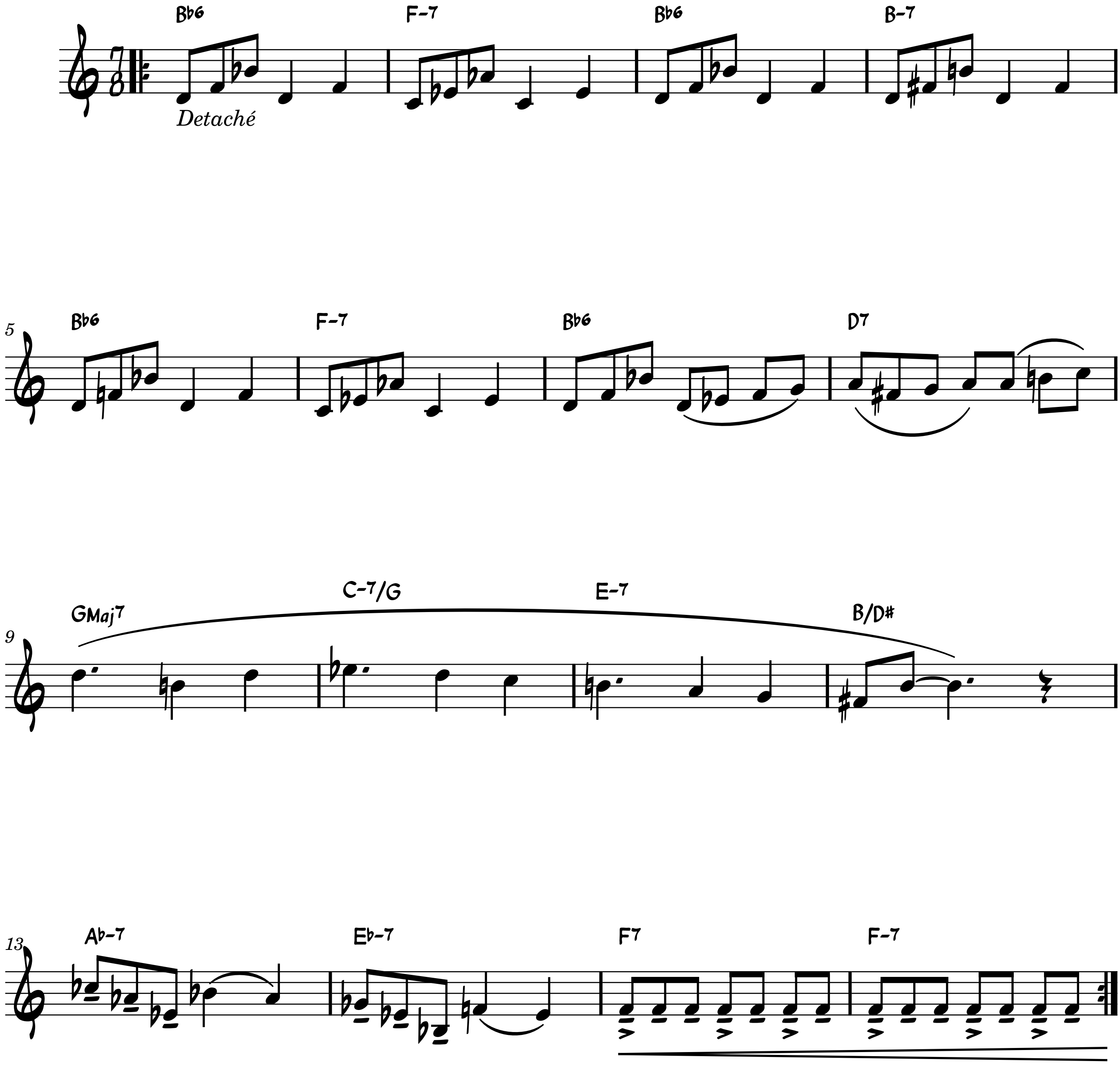

B
1.
1.Εν τέ - λει τη νυμ - φεύ - θη - κε στης Νά - ξου τα πα - λά - τια Που
τα 'δερ-ναν τα κύ - μα-τα και τρώ - γαν τα α-
2.Με - τά τον γά - μο η Α - γνή τ'ά - νθη δι - σκο - βο - λά - ει Ως
εί - θι-σται κι'ό - ποια τα βρει ώ - ρα κα-λή'α - ρχι-
2.
λά - τια Φερ - μέ - νη ή - ρθε σε σκα - ρί με
τή του Μί - νω - α παι - δί, στο
νά - ει Μα 'κεί - νο'εκ - σφέν - δο - νί - σθη - κε με
Ό - λοι να το θαυ - μά - ζου - νε ψη -
1.
2.
μαύ - ρη τη μα - ΐ-στρα Αυ - ρί-στρα 1.Στη νή - σο την πα -
χέ - ρι'η κου - βα- 2.Το Ά - λφα του το
τ'Η - φαι-στου- την ώ - ση χτώ - σει 3.Αυ - τή η κο - ρό - να
λά Ό- ταν νυ-
ρά - τη - σε ο ου - σι-λιάς Θη - σέ - ας Κι'έ - φυ - γε νύ - χτα
λά - μπε-ρο στο'ου - ρά - νιο τού - το στέμ - μα Κά - ποιοι λα - οί ε-
η χρυ - σή στου ου - ρα - νού την σκή - τη έ - χει κι'εν' ά - στρο υ -
Solos
Only to turn arround to 3rd - final verse:
D.S. al Fine
μην τον δει κι'ε - πνί - γη ο Αι - γέ - ας
θέ - λη-σαν να το κα - λού - νε Γκέμ-μα
περ - λα-μπρο. το λέ - νε Μαρ - γα - ρί - τη
Fine
Solos on E-7 / BbMaj7 changes, then [B]

Virgo (constellation) - Persephone

violin (B part)

Katerina Konstantinou

Stefanos Kozanis
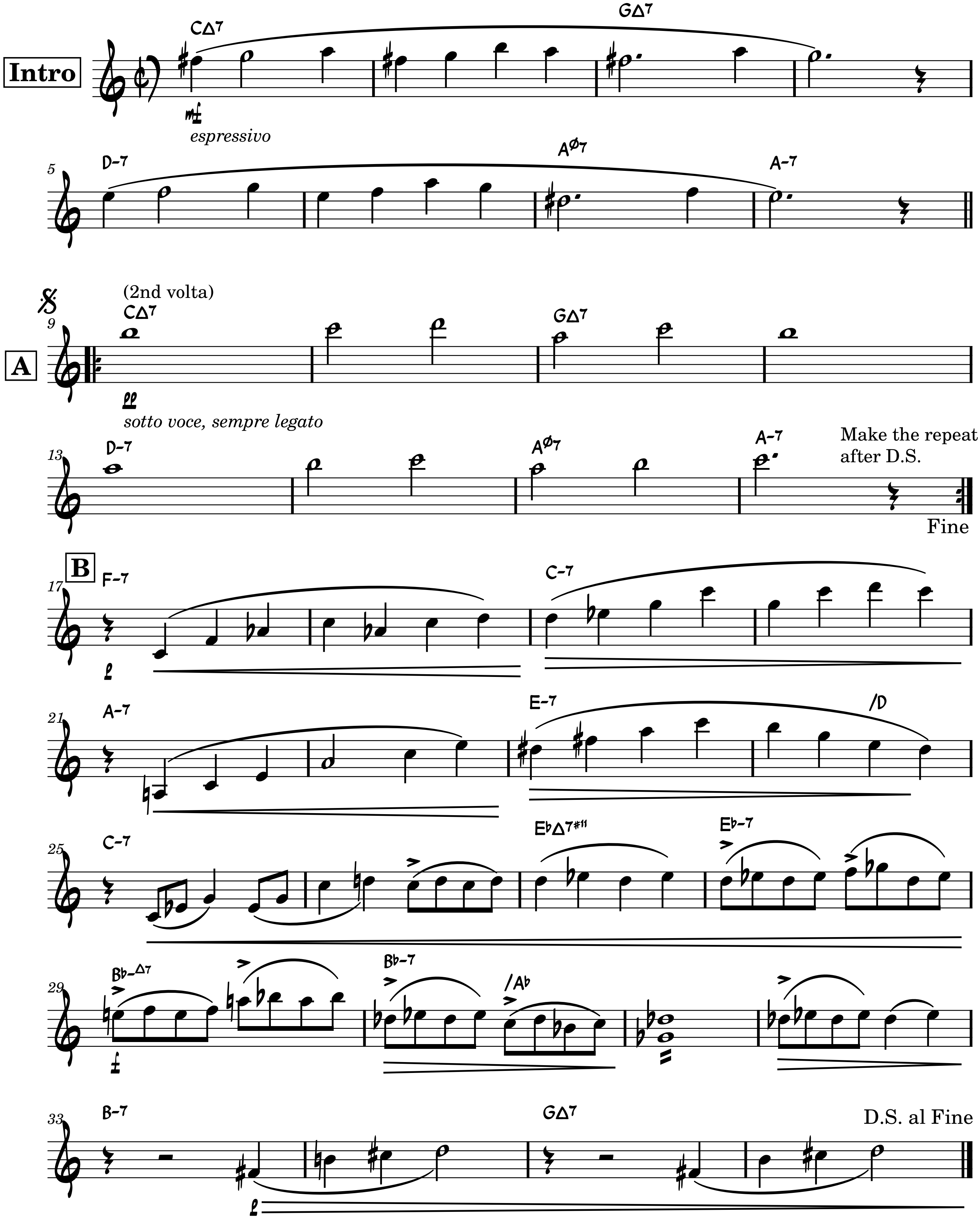

Andromeda (constellation) - violin

Αστερισμός της Ανδρομέδας

Katerina Konstantinou

Stefanos Kozanis
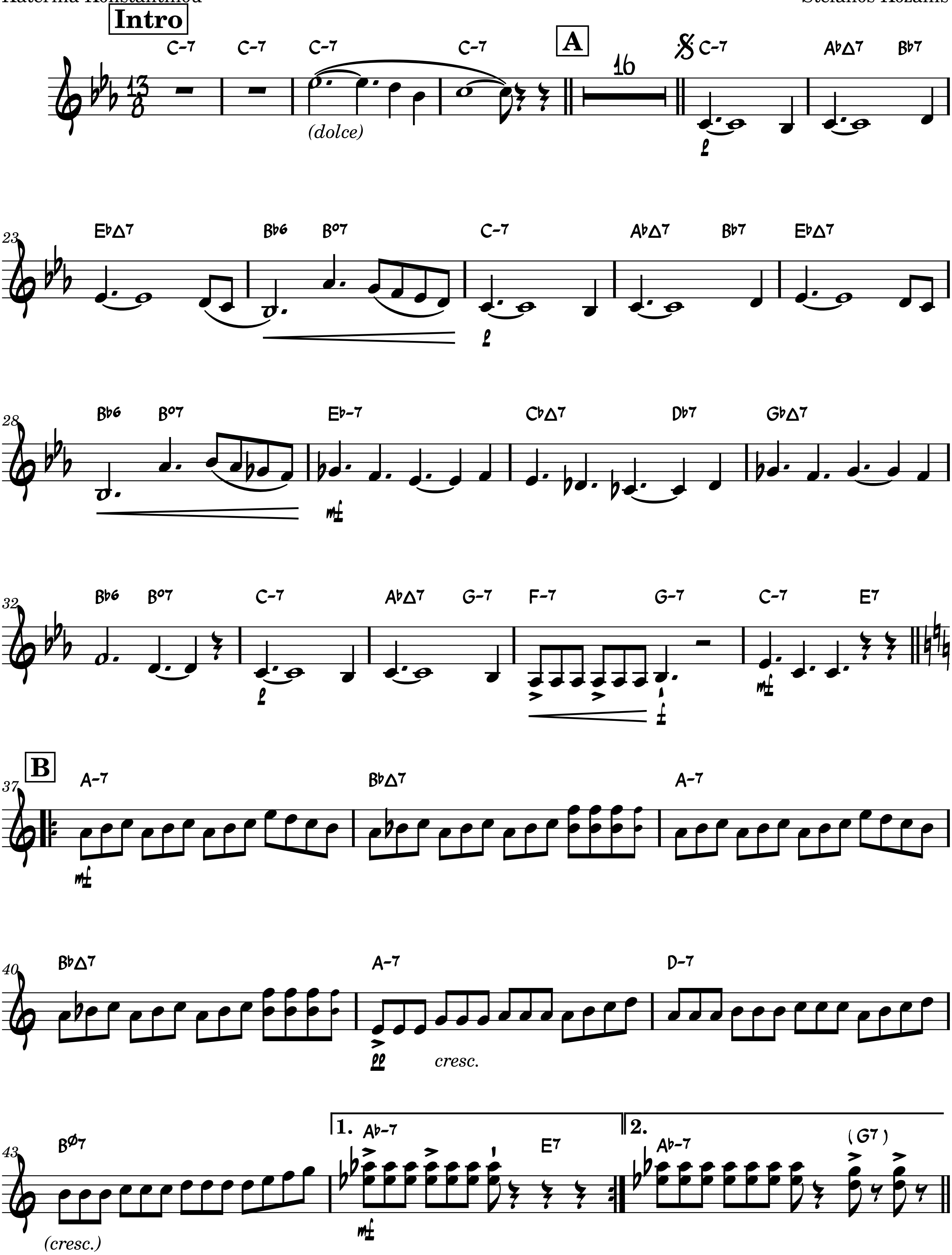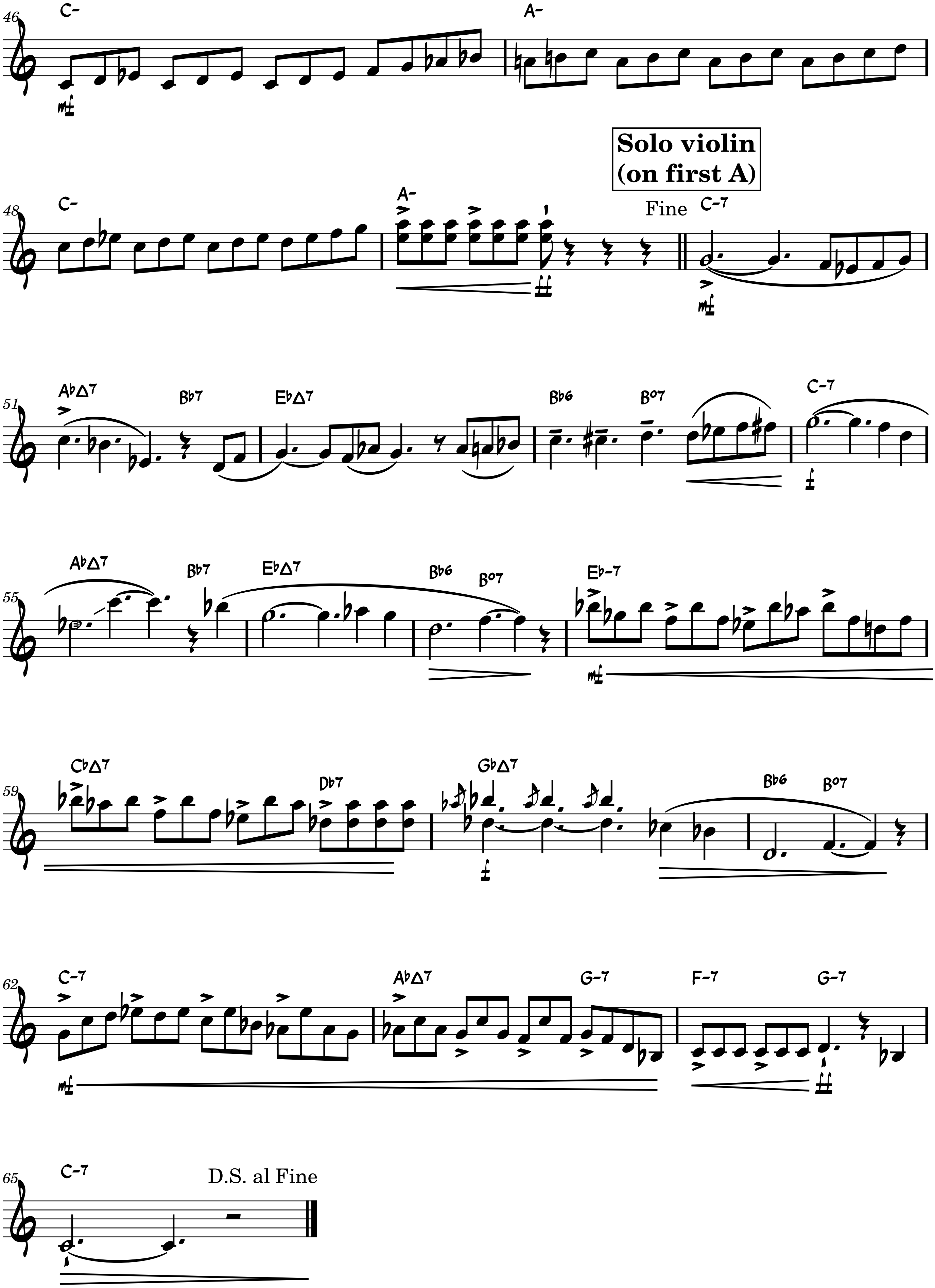

Cassiopeia (constellation)

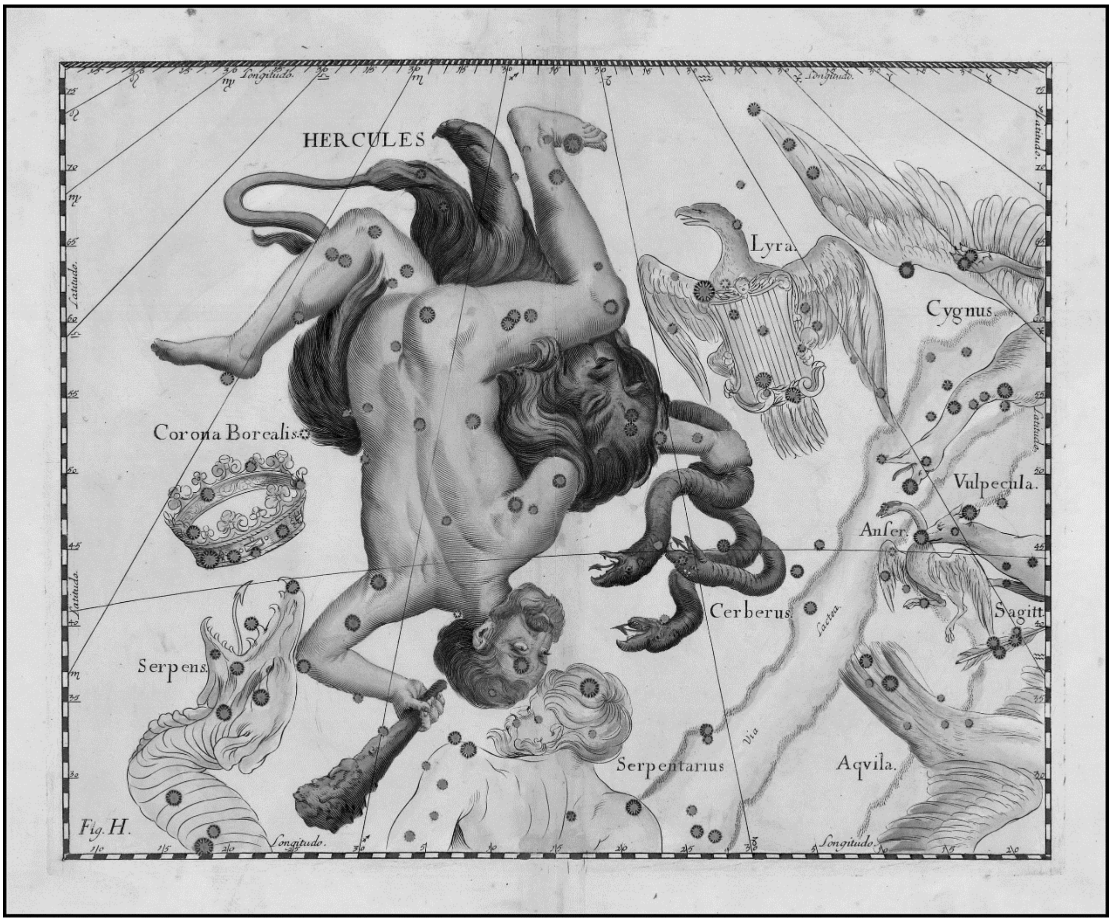
violin

Katerina Konstantinou

Stefanos Kozanis

46
C-
A-
48
C-
A-
Solo violin
(on first A)
Fine
C-7
51
Ab∆7
Bb7
Eb∆7
Bb6
Bo7
C-7
55
Ab∆7
Bb7
Eb∆7
Bb6
Bo7
Eb-7
59
Cb∆7
Db7
Gb∆7
Bb6
Bo7
62
C-7
Ab∆7
G-7
F-7
G-7
65
C-7
D.S. al Fine

Ηρακλής / Hercules · Johannes Hevelius (1611-1687)

A S T E R I S M Y T H

Σ Τ Ι Χ Ο Ι   Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Ω Ν

S O N G   L Y R I C S

Π Α Ρ Θ Ε Ν Ο Σ (Π Ε Ρ Σ Ε Φ Ο Ν Η)
Κατερίνα Κωνσταντίνου

Στο μονοπάτι με τα νεκρά φιλιά τη μαύρη πέτρα
στο κάθε πάτημα και μια κουβέντα
Τα ρόδια κράτησα μέσα στα σπλάχνα μου
Κρυφά παιδιά μου
(Τα) βλέπεις , το ξέρω

Το μαντηλάκι μου θέλω να μπει στην μυρωμένη κρήνη
της μνημοσύνης τον βυθό να μείνει
Στο μονοπάτι με τον ασφόδελο και το μισό φεγγάρι
(Μου) φέγγεις; το ξέρω

Πλέει η σκιά μου σαν κυπαρίσσι βαθαίνει
Μα το κορμί μου θα προχωρήσει
Γιατί είναι αλήθεια πως ξημερώνει το φως ζυγώνει σε κάποιο αλώνι

Δώσε στον κέρβερο αν θες να πιει νεράκι
Απ' της αγάπης το πικρό αυλάκι
Στον Κωκυτό ποταμό στρώσε του για να πλαγιάσει να ξαποστάσει.

V I R G O (P E R S E P H O N E)
Katerina Konstantinou, translated by Karina Rubinstein

On the path of the dead kisses the black stone
with each step a whispered word
I held pomegranates deep in my guts
my hidden children—
(You) see them, I know

I want my handkerchief to dive into the fragrant fountain
to linger in the depths of memory
On the path with asphodel and the half-moon
(Do you) light my way? I know.

My shadow drifts like a cypress growing deeper
But my body will move forward
For it is true that dawn breaks and the light draws near some threshing floor

If you want, give Cerberus water to drink
from the bitter stream of love
By the Cocytus River prepare a place for him to lie and rest.

Α Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Δ Α

Κατερίνα Κωνσταντίνου

Ήρθε η ώρα για να φεύγω εγώ
Σε σκοτεινό ταξίδι μακρινό
με άφησαν μόνη σε ένα βράχο εδώ
Το κτήνος το άσπλαχνο να καρτερώ

Κάνω να φύγω μα είναι τα σκοινιά
Στα ποδαράκια μου σφιχτή θηλιά
Πάω να φωνάξω πουθενά ψυχή
Μόνο της θάλασσας ο αχός λαλεί.
Και ήρθες σαν προσευχή λίγο πριν την αυγή

Στα χείλη ατελείωτο είσαι φιλί
Καθάρια μέσα στην καρδιά, πηγή.
Και ήρθε η ώρα, για να φεύγω εγώ
Σε φωτεινό ταξίδι μακρινό....

A N D R O M E D A

Katerina Konstantinou, translated by Karina Rubinstein

The time has come for me to depart
On a distant, dark journey
They left me alone on this rock
To await the merciless beast

I try to leave but the ropes
Are tight nooses around my little feet
I begin to shout but no soul is near
Only the hollow sound of the sea speaks.
And you came like a prayer just before dawn.

On the lips you are an endless kiss
Pure within the heart, spring.
And now the time has come for me to leave
On a bright, distant journey...

Κ Α Σ Σ Ι Ο Π Η

Κατερίνα Κωνσταντίνου

Πέφτει το φως και γλιστρά στα μαλλιά μου
Και σαν κεντώ στον καθρέφτη της άμμου
Την ομορφιά μου θαρρώ πως δεν έχει
του Ποσειδώνα η νερένια γενιά.

Τα χείλη μου σκαλιστά είναι κοράλλια
είναι η φωνή μου, σειρήνας καθάρια
Έχω δύο στήθη κοχύλια ντυμένα
Και σαν δελφίνι βουτώ στα νερά

Μην συγχωρέσεις πατέρα,
θαλασσινέ μας αγέρα,
τις θυγατέρες σου δεν σεβάστηκε
μια θνητή για αυτό.

φοβέρα στείλε και τρόμο,
το κήτος ρίξε στον δρόμο
Της, να ρημάξει την πόλη
Της Κασσιόπης θέλουμε μόνο.

Cassiopeia

Katerina Konstantinou, translated by Karina Rubinstein

The light falls and glides through my hair
And as I weave in the mirror of the sand
I believe my beauty surpasses that of Poseidon's watery generation.

My lips are sculpted corals my voice as clear as a siren's
I have two breasts adorned with shells
And like a dolphin I plunge into the waters.

Do not forgive father,
sea breeze of ours,
your daughters were disrespected
by a mortal for this.

Send fear and terror,
cast the beast upon her path
to ravage the city of Cassiopeia,
is only what we want.

Β Ο Ρ Ε Ι Ο Σ   Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Σ

Δημήτρης Μαργαρίτης

Βορείου Στεφάνου αστερισμός του Ήφαιστου καμάρι
χρυσοελατοποίκιλτος με το μαργαριτάρι
Στην Αριάδνη εδώρισε ο Βάκχος μιαν ημέρα
Όταν σε γάμο γύρεψ' ο θεός τη θυγατέρα
Εν τέλει τη νυμφεύθηκε στης Νάξου τα παλάτια
Που τά 'δερναν τα κύματα και τρώγαν τα αλάτια

Φερμένη ήρθε σε σκαρί με μαύρη τη μαΐστρα
Αυτή του Μίνωα παιδί, στο χέρι η κουβαρίστρα
Στη νήσο την παράτησε ο βασιλιάς Θησέας
Κι έφυγε νύχτα μην τον δει κι επνίγη ο Αιγέας

Μετά τον γάμο η Αγνή τ' άνθη δισκοβολάει
Ως είθισται κι όποια τα βρει ώρα καλή αρχινάει
Μα 'κείνο εκσφενδονίσθηκε με τ' Ήφαιστου την ώση
Όλοι να το θαυμάζουνε ψηλά όταν νυχτώσει

Το Α΄ του το λαμπερό στο ουράνιο τούτο στέμμα
Κάποιοι λαοί εθέλησαν να το καλούνε Γκέμμα
Αυτή η κορόνα η χρυσή στου ουρανού τη σκήτη
Έχει κι έν' άστρο υπέρλαμπρο. Το λένε Μαργαρίτη.

Corona Borealis

Dimitris Margaritis, translated by Karina Rubinstein

The constellation of the Corona Borealis, Hephaestus' pride,
Adorned with golden and fir green hues and inlaid with pearls,
Bacchus gifted it to Ariadne one fateful day,
When the god sought the daughter's hand in marriage.
Eventually, he wed her in the palaces of Naxos,
Where waves battered and salt devoured.

She arrived on a ship with a black sail,
This child of Minos, holding the spool of thread.
On the island, King Theseus abandoned her,
Fleeing by night not to be seen and Aegeus drowned in despair.

After the wedding, Agni tossed the blossoms,
As is customary, and whoever catches them begins a good married life.
But the Corona was cast with Hephaestus' mighty force,
Admired by all when it shone high in the night.

Its brightest star in this celestial diadem,
Some peoples wished to call Gemma.
This golden coronet in the sky's vast expanse
Boasts a brilliant star known as Margariti.